

ת"פ (באר שבע) 53220-09-24 - מדינת ישראל נ' באסל אבו סעד (עציר) - הובא שב"ס

ת"פ (באר-שבע) 53220-09-24 - מדינת ישראל נ' באסל אבו סעד - הובא ע"י שב"ס שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 53220-09-24

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד זוהר נאור ועו"ד צחי לוי

נגד

באסל אבו סעד (עציר) - הובא ע"י שב"ס

בית משפט השלום בבאר-שבע

[24.02.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עו"ד זקי אלעוברה

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של החזקת תחמושת, לפי סעיף 144 (א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.08.24 הגיע הנאשם למעבר מיתר בעודו נוהג ברכב אשר בבעלותו, במעמד זה נמצא הנאשם מחזיק במושב האחורי של הרכב ארגז תחמושת שהכיל קופסאות ובתוכן 500 כדורים מסוג 5.56 מ"מ וכן החזיק בתא המטען של הרכב 2 ארגזי תחמושת נוספים, שבכל אחד מהם 990 כדורים מסוג 5.56 מ"מ.
3. בתאריך 13.01.25 הציגו הצדדים הסדר דינוי לפיו הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. לא הוצגו הסכמות עונשיות. טיעוני הצדדים
4. המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, המאשימה ציינה שמדובר במעשה מתוכנן במסגרתו העמיד הנאשם את רכבו לצורך ביצוע העבירה, המאשימה הדגישה את הכמות הרבה של הכדורים שהחזיק הנאשם אשר הצריכו שינוע באמצעות כלי תחבורה. המאשימה ציינה שחלק מארגזי התחמושת הוטמנו בתא המטען כדי למנוע גילויים. לטענת המאשימה מטרתו של הנאשם הייתה להעביר הכדורים לשטחי יהודה ושומרון. המאשימה הדגישה הנזק שעלול היה להיגרם לולא הנאשם היה מעביר התחמושת במחסום, כאשר במקרה החמור הייתה מועברת התחמושת לגורמים ביטחוניים עוינים ובמקרה הקל לגורמים עבריינים. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 14 ל 28 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה. המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לא הוגש תסקיר בעניינו. לפיכך, עתרה למקם עונשו בשליש התחתון של המתחם ולהטיל עליו מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית הכוללת פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

בנוסף עתרה המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם, תוך מתן דגש לכך שהתקיימו במקרה זה התנאים הנדרשים לחילוט. הנאשם הוא בעל הרכב, עשה שימוש ברכב בכך שהוביל את התחמושת ברכבו. הרכב שימש ככלי אינטגרלי בביצוע העבירה נוכח כמות התחמושת שלא ניתן לשנע שלא באמצעות רכב וכן הרכב שימש להסוואת התחמושת. 5. ב"כ הנאשם ביקש בפתח טיעונו לחדד הנקודה לפיה המאשימה אינה יכולה לטעון לגבי מטרה החזקת התחמושת הואיל ונתון זה אינו מפורט בכתב האישום המתוקן וכי כל שהעלתה הינו בגדר סברה שאינה מגובה בראיות ו/או אינה נסיבה מוסכמת.

ב"כ הנאשם טען כי מקרה זה אינו מצדיק את העתירה לחילוט הרכב, אין בעובדות כתב האישום ובהוראות החיקוק עבירה של הסתייעות ברכב. פסק הדין אליו הפנתה המאשימה דן בהחזקת נשק ותחמושת, המאשימה לא הציגה פסיקה הדנה במקרה של חילוט כאשר מדובר בתחמושת בלבד. בהתייחס למתחם הענישה עתר לקביעת מתחם הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל, ב"כ הנאשם טען שקביעת המתחם נעשה, בין היתר, כפרמטר של תוצאת הנזק ובמקרה זה לא קרה כל נזק הואיל והתחמושת נתפסה. עוד נטען על ידי ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, הנאשם הביע הסכמה למעצר עד תום הליכים כחלק מתהליך לקיחת האחריות ומתוך רצונו להביא לסיום ההליך הפלילי מהר ככל שניתן, נוכח האמור ביקש למקם עונשו ברף התחתון של המתחם לו עתר. הנאשם בדברו טרם גזירת עונשו, הביע חרטה, נטל אחריות למעשיו והבטיח שלא יקרה לעולם דבר דומה. ציין שלמד מהטעות ומבין שעליו לשלם על כך אך ביקש כי בית המשפט יתחשב בו, ציין שהוא צריך לפרנס אשתו וילדיו, ציין שאשתו מוכרת כנכה וזקוקה לעזרתו. דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

6. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. 7. הערך החברתי אשר נפגע הוא הגנה על בטחון הציבור. החזקת תחמושת יוצרת סיכון שיעשה שימוש בתחמושת למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש. בית המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' סולברג, עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.17): "בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק".

בית המשפט העליון, מפי כב' השופט גרוסקופף, חזר לאחרונה והדגיש את מגמת החמרה בעבירות נשק, על סוגיהן השונים, בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19):

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשעים בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן".

8. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני-גבוה. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע עבירה של החזקת תחמושת, שהעונש המרבי שנקבע לצידה הוא של 3 שנות מאסר, לעומת עבירה של החזקת נשק שהעונש המרבי לצידה הוא 7 שנות מאסר. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בהחזקת תחמושת בכמות בלתי מבוטלת של כ-2,500 כדורי 5.56 מ"מ. כמו כן נתתי לדעתי לכך שהתחמושת נתפסה ברכבו של הנאשם בהיותו במעבר מיתר, נסיבות אלו יכול ומעידות על היעד, המטרה והשימוש שעשוי היה להיעשות בתחמושת, במיוחד בעת הזו בה מצויה מדינת ישראל במלחמה. עיון בתמונות התחמושת ברכב, שהוגשו מטעם המאשימה, מצביעות על כך שהתחמושת הוחזקה בתוך ארגזי תחמושת ייעודיים ולא הוסתרה או כוסתה בדרך כלשהיא, למעט העובדה כי 2 ארגזים הוחזקו בתא המטען ברכב ואילו ארגז אחד היה במושב האחורי ברכב. 9. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם החזיק התחמושת מחוץ לביתו, ברכבו בעוד מצוי במעבר מיתר, מדובר בהחזקת 2,500 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ, פוטנציאל הנזק שצפוי להיגרם ככל ונעשה שימוש בתחמושת הוא רב ועשוי היה להוביל לפגיעה בגוף ובנפש. יש לתת את הדעת לכך שלא נלוותה למעשה, עבירה של החזקת נשק ובפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק מוחשי. התחמושת נתפסה בדרך נס. יש לציין שלא סופק מצדו של הנאשם כל הסבר בנוגע לרקע ולמטרת החזקת התחמושת. בחינת הנסיבות בשכל ישר ובהעדר כל הסבר אחר מביאה בהכרח למסקנה כי החזקת התחמושת ברכב בסמוך למעבר נועדה לשימוש פסול וככל הנראה לפגיעה בחיי אדם.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי הוטלו עונשים במנעד רחב תלוי בנסיבות ובהן; סוג וכמות התחמושת, אופן ומשך ההחזקה, מטרת ההחזקה וכיוצא באלה, וזאת כמפורט להלן:

א. ת"פ (שלום ב"ש) 6999-09-22 מדינת ישראל נ' קאסם (17.04.23) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת תחמושת ונשיאה של חלק של נשק בכך שבעת שנהג ברכב אל מעבר ה"ה בדרכו לשטחי האזור נמצא נושא מתחת למושב נהג הרכב בשקית ובה 6 מכלולי נשק מסוג M16 וכן נמצא מחזיק בתא המטען 7 ארגזי תחמושת וארגז קרטון שהכילו יחדיו כ-9,000 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ מכוסים ומוסתרים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ (שלום ב"ש) 22297-11-20 מדינת ישראל נ' בן נעים עובייד (27.04.21) - נדונו 2 נאשמים, מדובר בשני אחים המתגוררים בבית מפוצל, במהלך חיפוש במתחם הבית נמצא בקומת ביתו של נאשם 1 כלי נשק וחלקי תחמושת שונים. בקומת ביתו של נאשם 2 וברכבו נמצאו 11 כדורי נשק, הרלוונטי לענייננו. בית משפט השלום קבע בנוגע לנאשם 2 מתחם ענישה הנע בין עונש צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות. נאשם 2 בעל עבר פלילי קודם, נדון ל-6 חודשי מאסר על תנאי.

ג. ת"פ (עכו) 59911-06-21 מדינת ישראל נ' שאהין (03.05.22) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת תחמושת, בכך שנמצא מחזיק בביתו קופסא ובה 20 כדורי 9 מ"מ. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות. הנאשם בעל עבר פלילי בתחום עבירות נשק משנת 2003, היה בעברו בעל רישיון להחזקת נשק נדון ל-6 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית.

11. אין חולק כי עבירות נשק הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" (ראה ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד (29.06.21) המצריכה ענישה מחמירה בדרך של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. עניין זה גם בא לידי ביטוי במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק. בנוסף אציין כי לפי הנחיית פרקליט המדינה, הנחיה מס' 9.16 - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה בגין החזקת תחמושת "מתחם המוצא" נע בין עונש צופה פני עתיד ל 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות. יחד עם זאת יש להדגיש הברור כי בנסיבות של החזקת תחמושת בכמות גדולה ישנו מקום להחמיר את "מתחם המוצא", חומרת העבירה בעניינו של הנאשם נעוצה בכמות התחמושת שהחזיק, באופן ההחזקה, כאשר היה בדרכו לאחר שיעבור את מעבר מיתר.
12. לאור המפורט לעיל ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, בכמות המשמעותית ובאופן ההחזקה, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. הנאשם לא הופנה לקבלת תסקיר, לא עבר הליך טיפולי כלשהוא. סוגיית חילוט הרכב המסגרת הנורמטיבית-
14. סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפליל (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 קובע כי: "על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם". סמכות החילוט הינה סמכות שבשיקול דעת בית המשפט כאשר הפעלתה נתונה בהשלכות חילוט הרכוש ובהשתלבות במערך הענישה הכולל (ראה הנאמר בע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' טבצ'ניקוב (04.03.21)).
- שאלת החילוט קשורה בזיקה שבין ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם לבין רכבו של הנאשם, ראה הנאמר בע"פ 4148/92 מועד נ' מדינת ישראל : "אין צריך לומר כי בעבירות שבפנינו מן הראוי להחליט על חילוט. אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו".
- במקרה הנדון מתקיימת זיקה ישירה בין העבירה בה הנאשם הורשע לרכב מאחר והתחמושת הוחזקה על ידיו בתוך הרכב, בעניין זה אפנה לעפ"ג (ב"ש) 71869-11-21 אלנבארי נ' מדינת ישראל (13.7.22) (אשר אוזכר על ידי המאשימה) בו שימש הרכב כמעין מקום אחסון לנשק והנשק היה בו גם בזמן שהרכב חנה ולא היה בו איש, וזאת בדומה לעניינו.
- חמור מכך המקרה שבפני, הואיל ואין מדובר "רק" במקום אחסנה אלא ברכב ששימש לצורך נשיאה והובלת התחמושת ממקום למקום. ברי הדבר כי לא ניתן לשנע כמות זו של תחמושת 2,500 כדורים מסוג 5.56 מ"מ שלא באמצעות רכב. לפיכך, מתקיימת זיקה ישירה בין הרכב לבין ביצוע העבירה. עוד יש לציין, כי אין כל חולק שהרכב מצוי בבעלותו של הנאשם ושימוש. מכאן עולה כי התביעה הציגה תשתית עובדתית בסיסית הנדרשת לצורך חילוט הרכב.

לא מצאתי כי העדר הוראת החיקוק של עבירת - הסתייעות ברכב, יש בה כדי להביא לאי חילוט הרכב, מקום שלכאורה כל הנסיבות מביאות למסקנה כי העבירה לא יכולה הייתה להתבצע זולת השימוש ברכב. גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 31, נשוי ואב לילדים, נעדר עבר פלילי, לפי בא כוחו טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ועבד לפרנסתו. אין כל ספק שהטלת עונש מאסר בפועל תפגע בנאשם ובבני משפחתו.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם ולשיקול של הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו, במיוחד בעת הזו.

17. באיזון בין השיקולים השונים, לאחר שנתתי דעתי להסדר אשר אליו הגיעו הצדדים, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, וזאת לצד קנס כספי, עונש מאסר מותנה וחילוט הרכב. אציין, כי מצאתי להתחשב במידת מה בגובה הקנס הכספי, נוכח החלטתי על חילוט הרכב, שיש בו משום סנקציה כלכלית משמעותית, בנוסף לרכיבי הענישה האחרים.

עוד מצאתי מקום להתחשב בנאשם בנוגע לפסילת רישיון הנהיגה ועל אף העובדה שעשה שימוש בנהיגת הרכב לצורך העברת התחמושת, מצאתי כי נוכח העדר עבר פלילי קודם ולאור קבלת האחריות המיידית, להסתפק בעונש של פסילה על תנאי על מנת לאפשר לנאשם כלי שיקומי ולצרכי פרנסתו ביתו באמצעות השימוש בנהיגת רכב. סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 01.5.25 ובראשון לכל חודש שאחריו עד סיום מלוא תשלום הקנס. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

את הקנס ניתן לשלם מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של שנתיים מיום שחרורו, ככל ויעבור עבירת נשק מכל סוג שהוא.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא לבצע עבירת נשק מכל סוג לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].

ז. בהתאם לסמכותי על פי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 מורה על חילוט רכב מסוג סקודה מ.ר. 81-509-76 לאוצר המדינה.

התחמושת שנתפסה תושמד.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו שבט תשפ"ה, 24 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.